

Quasi un paradís



JOAN CARRERES I PÉRA

El mosaic de la Vil·la Romana de Tossa té història. Avui podeu visitar-lo al Museu. Que no era una vil·la sumptuosa ens ho mostra la qualitat de les tessel·les. No pas fetes de mosaics, sinó de còdols marins. I tanmateix, això li confereix una de les seves originalitats. L'altra, que hi apareix per primera vegada el nom de Tossa i, possiblement el nom de l'amo d'aquella vil·la, saludat d'aquesta faisó: "Salvo Vitalis Felix Turissa". La colònia d'estiuejants de Tossa dels anys cinquanta era formada d'artistes i literats. Prou coneguts. Inspirats en el "Vitalis" del mosaic, el poeta Pere Quart i l'escriptor Joan Basté van compondre

una obreta teatral en vers, d'extracció pitarresca. El protagonista el diu Joan Vidal. La van titular Quasi un paradís. Humor irònic i alta cultura. Se situa a la Tossa romana. "Mutanda mutandis" fa pensar en aquella deliciosa novel·leta dels anys trenta de Manuel Brunet titulada: El meravellós desembarcament del grecs a Empúries.

L'obra fou estrenada al Teatre Rovira de Tossa el 18 d'agost de 1951 -fa seixanta anys- i se n'editaren 350 exemplars. Hi trobem coses curioses, començant pels autors. No la signen amb els pseudònims literaris acostumats, sinó amb els seus noms i cognoms autèntics: Joan Oliver i Joan Guarro. Més curiositats. Hi trobem un elenc teatral suggestivament amateur, representatiu del món de la literatura, l'art, la música i l'espectacle d'aquells anys. A més dels autors hi van intervenir entre d'altres, J. Granyer, Joan Alavedra i la seva filla Montserrat, Emili Bosch Roger, Lola Bech, F. Lloveras, Ramon Reig i Josep Maria Pi i Sunyer. I l'apoteosi. L'himne final, compost pel mestre Eduard Toldrà. L'any 1999 es tornà a representar a la Platja des Racó. La reedició, gairebé fantasma, me l'ha fet a mans en Xicu de l'Estanc, com un present de Sant Jordi.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/04/29/quasi-paradis/482983.html?utm_source=rss